เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2008 เวลา 20:29 น. -

หยดน้ำค้างบนใบหญ้าคราหน้าหนาว

พร่างพรายพราวรับอรุณอันสดใส

รวงข้าวชูช่อสีทองอยู่ไกลไกล

พริ้วพริ้วปลิวกิ่งไผ่เอนลู่ลม

ถึงยามเย็นอัสดงตรงยอดดอย

เหล่านกน้อยคืนรังมาหาคู่สม

แสงหิ่งห้อยระยิบตามาให้ชม

หรีดหริ่งร้องระงมลมรวยริน

คราดึกดื่นคืนค่ำยามสงัด

ลมเย็นพัดเหน็บหนาวไปทั่วถิ่น

แสงจันทร์ส่องจากฟากฟ้ามาสู่ดิน

หอมเอยช่างหอมกลิ่นดอกราตรี

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2008 เวลา 20:29 น. -

ยามหลับตาแม่มาห่มผ้าให้

พ่อดับไฟบอกให้นอนนะโฉมศรี

อย่าได้กลัวโพยภัยเลยคนดี

อกพ่อมีแขนแม่ป้องผองภัยพาล